

Gn kapitola 2.

[1] Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. [2] Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. [3] A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo. [4] Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, [5] nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm a nebylo člověka, který by zemi obdělával. [6] Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch. [7] I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdech mu v chřípí dech života. [8] A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. [9] Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromovi žádoucím na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. [10] Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dál se rozděluje a čtyři hlavní toky. [11] Jméno prvního je Pišon; ten obtéká celou zemi Chavílu v již je zlato, [12] a zlato té země je skvělé; je tam také vonná pryskyřice a kámen karneol. [13] Jméno druhé řeky je Gíchón; ta obtéká celou zemi Kúš. [14] Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat. [15] Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu aby ji obdělával a střežil. [16] A Hospodin Bůh člověku přikázal: "Z každého stromu zahrady smíš jíst. [17] Ze stromu poznání dobrého a zlého však najež. V den, kdy bys z něj pojedl, propadneš smrti." [18] I řekl Hospodin Bůh: "Není dobré aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou." [19] Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak jej nazve. [20] člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná [21] I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. [22] A Hospodin Bůh utvořil z žeber, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. [23] Člověk zvolal: "Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženou se nazývá, vždyť z může vzata jest." [24] Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem. [25] Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.